

at være saa forfærdelig længe, inden man vil kunne begynde at danne sig et Overblik — vil vi kunne fastslaa, hvad denne Kornlov, som jo, det skønner jeg, fra alle Sider bliver anset for nødvendig som en Afvikling af de Kornordninger, vi har været inde paa under Krigen, vil komme til at koste, hvorledes Dækning saa skal skaffes til Veje, og hvilke Konsekvenser der heraf maa drages med Hensyn til Fremtiden. I Øjeblikket finder jeg ogsaa en Trøst overfor de finansielle Betyrninger, som jeg selv deler, deri, at efter alt, hvad der foreligger, vil denne Lov, der byder Forbrugerne Rugbrød til meget lave Priser og Producenterne en fuld Erstatningspris, dog i hvert Fald blive betydelig billigere end den Lov, der for sidste Aar paaførte Statskassen en blank, udækket Udgift paa ca. 61 Mill. Kr., saa vidt det i Øjeblikket kan gøres op.

Jeg skal ikke indlade mig paa Enkeltheder vedrørende de stillede Ændringsforslag, idet jeg anerkender, atsaavel Ordførernes som de øvrige Medlemmer, der har haft Ordet, har fattet sig i priselig Korthed, og idet jeg meget vilde paaskønne, om det maatte lykkes at tilendebringe Behandlingen af denne vigtige Sag i Løbet af kort Tid. Jeg maa i saa Henseende maaske have Lov til at sige, at selve Administrationen af Sagen ventet paa, at Loven kan blive endeligt vedtaget. Hele den nye Avl ophober sig i Statslagrene, uden at vi i Virkeligheden har Berettigelse til at fordele den og afregne den. Af rent praktiske Grunde vil det derfor være i høj Grad ønskeligt, om det høje Ting vilde hjælpe til, at vi naaede et Resultat snarest muligt, og jeg skal derfor ogsaa fatte mig i saa stor Korthed som muligt; men paa Foranledning af enkelte af de foregaaende Talere skal jeg dog tillade mig endnu at gøre nogle ganske faa Bemærkninger.

Hr. Hauge udtalte, at en Rationering af Hvedebrød i Virkeligheden var — om det ikke var Ordene, var det i alt Fald Meningen — en umulig Tanke, fordi Landbrugerne vilde tage selv, naar man kom ind paa en Rationering af Hvedebrød. Deroverfor vil jeg gerne sige, at det forekommer mig, at det er en uberettiget Sigtelse, og jeg ønsker for mit Vedkommende at nedlægge Indsigelse derimod. Jeg tror at turde sige

i al Beskedenhed, at mit Kendskab til Landbrugerne er lige saa betydeligt som Hr. Hauges, og mig bekendt er noget saadant Tilfælde ikke forekommet. Jeg kender ikke i min udstrakte Bekendtskabskreds indenfor Landbruget noget Eksempel paa, at man har søgt at omgaa Rationeringen ved at holde Hvede tilbage, ikke aflevere det, man ifølge Loven var forpligtet til at aflevere.

Overfor Hr. Hauges Betæneligheder ved Udvidelsen af Brødkornsadministrationen, naar ikke Forbrugerne kom med, maa jeg sige, at jeg ønsker at give Forbrugerne al den Repræsentation, der med Rette kan tilkomme dem. Denne Lov er jo imidlertid en ren Forbrugerlov, en Lov, der vedtages af Hensyn til Forbrugerne. Hvis dette Hensyn ikke eksisterede, vilde den aldrig blive vedtaget, thi for Landbrugernes Skyld vedtages den saa vist ikke. Forbrugernes Interesse er derfor varetaget ved selve Lovforslagets Udarbejdelse, Behandling og Vedtagelse. Hvad der senere kan blive at fastsætte af Interesse for Forbrugerne, er Brødrationerne og Priserne derfor, og det maa, som fastslaaet i Lovforslaget, ske enten med Afviklingsudvalgets eller Finansudvalgenes Samtykke, altsaa ved Samarbejde med Rigsdagsudvalg. Brødkornsadministrationens Opgave er at forvalte de Varer og Værdier, der her er Tale om. Det er en Opgave, som kræver Sagkundskab med Hensyn til at behandle Korn og at handle med Korn. Det er altsaa en Opgave, der kræver Repræsentation for den Sagkundskab, som findes i Landbruget og i Handelen. Derfor mener jeg i og for sig ikke, at Brødkornsadministrationens Opgave kræver, at Forbrugerne bliver repræsenteret indenfor selve Brødkornsadministrationen.

Hr. Hauge udtalte endvidere, at den Overenskomst, der endnu ikke var blevet approberet, men var vedtaget mellem Brødkornsadministrationen og Møllerne, satte Formalingsavancen meget langt ned. Jeg troede, at Hr. Hauge vilde paaskønne dette, men jeg blev i Stedet Vidne til, at Hr. Hauge gennem en lang Udredning kom til det Resultat, at den lave Formalingsavance, altsaa det billige Mel, vilde give Anledning til, at Brødet blev 2 Øre dyrere. Jeg maa sige, at jeg har altid været en Beundrer af de betydelige Talegaver, det ærede Medlem er i Be-